

Editorial

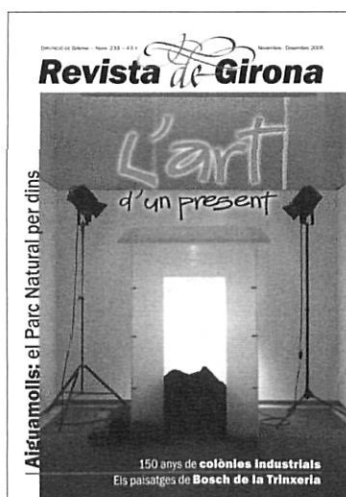
Revista
de
Girona

La pedra i l'esperit d'un campanar

Ara fa cinc anys, quan era a punt de culminar la rehabilitació de la façana i del campanar de la Catedral de Girona, vam dir en aquesta mateixa pàgina que la blancor de la Seu restaurada faria més evident, per contrast, la brutícia de l'església contigua de Sant Feliu. Atès que els dos temples formen un conjunt harmònic indissociable, demanàvem que s'atorgués als dos monuments un tracte semblant. Així serà, feliçment: les obres de rehabilitació ja estan acordades i en el seu finançament hi confluiran també, en proporcions diverses, l'Ajuntament, la Diputació, la Generalitat i el Bisbat. S'està fent un estudi de l'estat del campanar gòtic dels segles XIV-XVI per poder redactar després el projecte executiu i procedir a la licitació corresponent. En paral·lel, i de manera quasi simultània, se seguirà el procés de restauració de la façana barroca, del segle XVII.

Tots els tractadistes de l'art han coincidit a destacar la insòlita raresa i la singular elegància del campanar de Sant Feliu, mentre que els escriptors no han deixat de cobrir-lo d'elogis i de metàfores. Prudenci Bertrana s'admirava de la seva prodigiosa embranzida i del seu «agudíssim anhel d'abastar sol i aire». Josep Pla deia que «la seva agulla es porta impresa al cor, i la seva forma aguda es conserva en la memòria amb una vivacitat que res no pot esborrar». Tots els gironins tenim la seva silueta enganxada a la retina, i la podríem dibuixar a ulls clucs com un element indispensable en el traçat de l'horitzó urbà i com un insubstituïble emblema petri de l'esperit de la ciutat.

Aquesta restauració és ara més oportuna que mai, perquè s'acaba de complir el 1.700 aniversari del martiri del titular del temple, Feliu l'Africà, i perquè el Bisbat vol aprofitar l'ocasió per recuperar la seva memòria secular i la seva popularitat inicial, enfosquida més tard per la llegendària figura del bisbe Narcís. La rehabilitació del temple coincidirà així amb l'intent de retornar al sant el lloc que va tenir en la història del nostre poble i d'atorgar-li el paper que veritablement li correspon. Ara només ens resta fer vots perquè la restauració projectada es pugui dur a terme amb celeritat i sense entrebancs.

Art contemporani: El dossier d'aquest número, titulat *Girona. L'art d'un present*, apareix en el moment en què s'han sotmès a estudi i a debat la definició, el contingut i les línies d'actuació del futur Centre d'Art Contemporani de Girona. Un grup d'experts qualificats –alguns incorporats posteriorment a la Comissió oficial impulsora del Centre– han volgut oferir una visió panoràmica de l'art gironí del futur, il·luminat per les noves expectatives.